

Ζούσαμε αυταπάτες για χρόνια

Ανατομία της Αριστεράς με αφετηρία τον ΣΥΡΙΖΑ, η κομματοκρατία και το πολιτικό σύστημα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗΣ
 Η Συριζία Αριστερά ως νέα Δεξιά.
 Το συντηρητικό ιδιώνυμο
 της Αριστεράς
 εκδ. Πατάκης, 2016

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Α. ΚΑΛΟΒΕΛΩΝΗ

Στο βιβλίο του αυτό ο καθηγητής Γιώργος Κοντογιώργης επικριθεί την ανατομία της Αριστεράς με αφετηρία τον ΣΥΡΙΖΑ, εισάγοντας ως κοινό παρονομαστή την άποψη ότι δεν αποτελούν παρά προεκτάσεις του φιλελευθερισμού. Η διεθνής Αριστερά διαφοροποιήθηκε από τον φιλελευθερισμό κατά το ότι υποστήριξε και την ενσωμάτωση των δυνάμεων της εξαρτημένης εργασίας στο σύστημά του. Εκεί που η Αριστερά προσπάθησε να διαφοροποιηθεί από τον φιλελευθερισμό (στο ζήτημα της ιδιοκτησίας του οικονομικού συστήματος) απέληξε να γίνει θεωρητικός του ολοκληρωτισμού. Η

Στο βιβλίο διαλύεται κάθε επιφύλαξη για το ποιόν και το ύφος Φλαμπουράρηδων, Φίληδων και των υπολοίπων που δρουν ως παρέα στο Μαξίμου.

ελληνική Αριστερά προσχώρησε εξ αρχής στο καθεστώς της κομματοκρατίας, επικαλούμενη μάλιστα το αριστερό επιχείρημα, για να της προσδώσει ιδεολογική νομιμοποίηση στην ιδιοποίηση του κράτους. Τα πεπραγμένα της άρχουσας Αριστεράς σήμερα το ομολογούν.

Στο κλίμα αυτό ο συγγραφέας προχωρεί έτι περαιτέρω, για να διαπιστώσει ότι «το οφθαλμοφανές αδιέξοδο της Αριστεράς και, εν γένει, της γνωσιολογίας της εποχής μας έγκειται στο ότι αρνούνται να ομολογήσουν ότι το κρατούν πολιτικό σύστημα δεν δύναται πια να υποστηρίξει μια σχετικά ισόρροπη σχέση μεταξύ κοινωνίας και πολιτικής» (σελ. 51).

Ο συγγραφέας αποδεικνύει γιατί η κυβερνητική παρουσία της εν Ελλάδι Αριστεράς ακολουθεί αναπόδραστα προκαθορισμένα πορεία που τίποτα δεν έχει να ζητήσει από αυτήν των προκατόχων της. Ο Σαμαράς εξομολογήθηκε –κάνει αλάνθαστος– ο Τσίπρας αντιφώνησε –ζούσαμε αυταπάτες.

Τι κάνει όμως τον εκάστοτε νικητή των εκλογών να βρισκείται σε πλήρη σχεδόν αναντιστοιχία με τις προσδοκίες της κοινωνίας

Στην εικόνα από την πρόσφατη εκδήλωση στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής.

την επαύριο των εκλογών στο νεοελληνικό κράτος; Ο Κοντογιώργης, άριστος γνώστης της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, η οποία καθόρισε ως βιοτή την πολιτική καθημερινότητα του ελληνικού κοσμοσυστήματος, κάτοχος επίσης και της ιδεολογικής και πολιτικής εξέλιξης της Δύσης, φωτίζει το σημείο μηδέν στη διασταύρωσή τους εν τοις πράγμασι. Το σημείο συνάντησης είναι η εγκατάσταση της βουλοκρατίας στο νεοϊδρυθέν κράτιδιο των Ελλήνων. Η τομωγραφία των πολιτικών οριζουσών τότε

και τώρα πιστοποισούν ότι το καθεστώς της κομματοκρατίας και της πελατειακής ιδιοποίησης του κράτους έχει ως πρωτογενή αιτία το αναντίστοιχο του προ-πολιτειακού πολιτικού συστήματος προς το δημοκρατικό πολιτικό ανάπτωμα της προεπαναστατικής ελληνικής κοινωνίας.

Το βιβλίο εκτείνεται σε τρεις ενότητες. Στα πρώτα κεφάλαια δίκην πολιτορίας θα αναλυθεί το ιδεολογικό υπόβαθρο της Συριζίας Αριστεράς ως φυσική απόληξη της ευρωπαϊκής «προοδευτικής» διανόησης και ιδεολογίας του 20ού αιώνα, με βαθιές όμως ρίζες ως τέτοια στον 18ο και τον 19ο αιώνα. Ως εκ τούτου, αυτή επιμένει πεισματικά να αγνοεί τις ιδεολογικές και πολιτικές κατακτήσεις του ελληνικού κοσμοσυστήματος, ακόμα και αν αυτό οδοιπορεί κάτω από δυσμενείς συνθήκες και κακοτυχίες. Τούτο παραμένει ακμαίο, καθώς επηρεάζει πολιτικά, οικονομικά, ιδεολογικά, την ευρύτερη περιοχή της μέσης/ανατολικής Ευρώπης και Μεσογείου έως τα τέλη σχεδόν του 19ου αιώνα.

Στη δεύτερη ενότητα εξηγείται γιατί συμβαίνουν αυτά για τα οποία πολλοί απορούν. Η αιμομικτική σχέση νεοτερικότητας

και μεταμοντέρνας ιδεοληψίας γεννά τέρατα. Ενα τέτοιο έχουμε στην Ελλάδα σήμερα. Ο συγγραφέας, ακολουθώντας τη συλλογιστική του Σωκράτη, την ανάλυση του Αριστοτέλη, καταλήγει αβίαστα σε συμπεράσματα διαυγή.

Η σχέση μεταξύ κοινωνίας και πολιτικής αντιμετώπισθηκε και εξακολουθεί να προσεγγίζεται στην εποχή μας υπό το πρίσμα της αυστηρής δικτομίας ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα, που το ενσαρκώνει ταυτολογικά το κράτος, και στην κοινωνία, που καλείται να αρκασθεί σε μία θέση ιδιώτη (σελ. 178).

Η δημοκρατικού τύπου πολιτική ανάπτυξη του Έλληνα, που ξεμένει ως νοστροπία/συμπεριφορά, οδηγήθηκε σε διαπραγμάτευση κατ' άτομον, κατά μόνας με τον πολιτικό, που ενσάρκωσε στο πρόσωπό του την έννοια του δήμου. Η πελατειακή θέσμιση του κράτους/πολιτείας εδράζεται ακριβώς στην κοσμοϊστορική αυτή μεταβολή (σελ. 179).

Η τρίτη ενότητα του βιβλίου περιλαμβάνει πρωτότυπες αναλύσεις, καθώς και συνεντεύξεις, άρθρα και αγορεύσεις άγνωστες στο ευρύ κοινό. Αυτά αποδεικνύουν την ταυτοτική συνέχεια

και την επιστημονική συνέπεια του συγγραφέα για τριάντα περίπου χρόνια. Στην παρούσα ενότητα, όπως και στα προηγούμενα, ο συγγραφέας ως παραγωγός ο ίδιος πρωτογενούς πολιτικού λόγου, περιέχονται προτάσεις οι οποίες φωταγωγούν την αναγκαία πορεία που θα βγάλει τη χώρα από την κρίση, καθώς και το μέλλον της εξέλιξης του κόμμου της εποχής μας.

Παρότι καμία σελίδα δεν αφήνει αδιάφορο τον αναγνώστη, την κορωνίδα του ενδιαφέροντος κλέβει το κεφάλαιο «Το έθνος, ο εθνικισμός και η ολιγαρχική νεοτερικότητα». Συμπερασματικά, διαλύεται κάθε επιφύλαξη στον αναγνώστη για το ποιόν και το καθεστωτικό ύφος Φίληδων, Φλαμπουράρηδων και των υπολοίπων που δρουν ως παρέα στο Μαξίμου αφήνοντας ανέγγιχτο το σύστημα των συγκατανευσιφάγων.

Η «Συριζία Αριστερά ως νέα Δεξιά» δεν προσφέρεται για δεξιοστροφή ανάγνωση με αντιπολιτευτικά κίνητρα. Ο Κοντογιώργης δεν το επιτρέπει. «Συχνά πυκνά τα λέει στη νύφη για να τα ακούσει η πεθερά». Και η πεθερά τα ακούει βαριά! οι δυο τους άλλωστε είναι ομόσταβλες.